

คุณอาชา รัก ทหุทห้อย

นิยายชุด 'เด็กมันยั่ว'

Mrs. Lily

คุณอาชารักหนูหน่อย

บทประพันธ์ : Mrs.Lily

วางจำหน่าย E-book : สิงหาคม 2561

ราคา E-book : 129 บาท

จำหน่ายโดย

ในส่วนรักสำนักพิมพ์

เลขที่ 2/22 ม.10 ต.ไชยสอ อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น 40130

โทรศัพท์.080-652-7825

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ 2537

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ

หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดไปเผยแพร่

เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

ไผ่เอี่ยมมือเปิดน้ำจากฝักบัวและเพียงละอองน้ำกระเซ็น
ออก ร่างที่ก้มหน้างู้ก็ควา เงยหน้ามองเขา ก่อนจะกอดรัดหน้าอก
ตัวเอง เพราะน้ำที่ตกกระหน่ำเสื้อขาว จะต่างอะไรกับเปล้าเปลือย

“เอามือออกเถอะ... อาอยากเห็น”

“เอ่อ...” หนูหน่อยพูดไม่ได้ ออก หล่อนควรจะทำอะไร

“หนูหน่อยไม่ยากให้อาคุณเธอ”

“เอ่อ... ไม่ค่ะ หนูหน่อย...”

“อย่างนั้นเอามือออกนะ”

เขารั้งฝ่ามือหล่อนออก ก่อนจะค่อยๆ ปลดรังคัมเสื้อแนบเนื้อบาง
จนเห็นเนื้อใน หล่อนอายจนไม่กล้ามองหน้า จึงหลับตานิ่ง แต่ริมฝีปาก
เม้มเข้าหากันเพราะประหม่าและสัน เมื่อรู้ว่าเรือนร่างนี้มีสายตาของเขา

จับจองอยู่ หัวทั้งร่างร้อนผ่าว ทั้งๆ ที่อยู่ใต้สายน้ำ หล่อนกลับร้อนจน
อยากให้เขาถอดออกเสียไวๆ

“สัญญาะ จะไม่ให้ใครเห็นนอกจากอา เพราะหนูหน่อยเป็นของ
อาไวทย์คนเดียวเท่านั้น”

“คะ... อาไวทย์พูดอะไรนะคะ”

หล่อนถามซ้ำ ไม่อยากเชื่อว่าเขาจะเอ่ยคำนี้ออกมา หล่อนเป็น
ของเขาอย่างนั้นหรือ นั่นคือเขายอมรับหล่อนใช่ไหม

“อาบอกว่าคุณหนูหน่อยเป็นของอาไวทย์คนเดียวเท่านั้น เพราะหนู
หน่อยรักอาไวทย์”

1

กตัญญูใจเก็บมันยั่ว

แสงไฟ wab แวมจากร้านคาราโอเกะตรงหน้าทำให้ ‘นายสัตวแพทย์ไวยทย์ เวทยางค์กูร’ ตีไฟเลี้ยงเพื่อเตรียมจอด นี่คือสถานที่นัดพบของเขากับบรรดาก๊วนเพื่อนหนุ่มใหญ่ไร้เมียเคียงคู่ และเป็นที่ปลดปล่อยความต้องการในยามคำคืนกับสาว ๆ ที่เขาก็พอใจหล่อนและหล่อนก็พอใจเขา ทุกอย่างแฟร์ หล่อนได้เงิน ส่วนเขาก็ได้เสีย วินวินด้วยกันทั้งคู่

แต่ในคำคืนนี้เขากลับมีเรื่องทุกข์จนไม่อยากแลกความเสียกับใคร ที่มาก็เพราะอยากมาปรับทุกข์ และคนที่เขาจะเล่าปัญหาให้ฟังเพื่อขอความช่วยเหลือหรือคำแนะนำที่ดีก็น่าจะอยู่ในนั้น เพราะก็เลยเวลานัดมารวมครึ่งชั่วโมงแล้ว 2 คนนั้นคงรออยู่ และก็เป็นจริงเมื่อรถยนต์ที่จอดอยู่ด้านหน้าคือรถของ ‘บัลย์’ เจ้าของฟาร์มม้าที่ใหญ่ที่สุดในตำบล

และถัดไปข้างหน้าก็เป็นรถของ ‘ปุรณ’ เจ้าของฟาร์มวัวนมที่ใหญ่ที่สุดในอำเภอ

ปัดย์กับปุรณเป็นลูกพี่ลูกน้องกัน ส่วนเขาเป็นเพื่อนของปัดย์เลยได้สนิทสนมกับปุรณ และเขาก็เป็นสัตวแพทย์ประจำฟาร์มของทั้งคู่ด้วย

แต่ก้าวเข้าสู่ในร้าน ‘เจ้แหม่ม คาราโอเกะ’ เจ้าของร้านสุดสวยก็เดินยิ้มออกมาต้อนรับ

“มาทางนี้เลยคะคุณหม่อ คุณปัดย์กับคุณปุรณรออยู่นานแล้วนะคะ มาช้าแบบนี้ของดีจะโดนแย่งชิงไปก่อน แหม่มไม่รู้ด้วยนะ”

“จริงเหรอครับ แต่ผมว่ายังไงของดี ๆ ก็เหลือถึงผมอยู่แล้วละ คุณแหม่มว่าอย่างนั้นไหม”

ไวยทย์แตะฝ่ามือลงบนสะโพกของเจ้แหม่ม เจ้าของร้านที่ฟุ้งดีกรีแม่มา้ยกระด้างาทรงเครื่อง นกกินน้ำหอยกอย่าบอกใคร แต่เจ้แหม่มกลับไม่ยอมไปกับแขกง่ายๆ นอกจากหล่อนพอใจเท่านั้น ส่วนเด็กที่ร้าน ถ้าจะกินกับแขกก็ต้องไปกินกันข้างนอก ที่ร้านของเจ้แหม่มเป็นแค่สถานที่พบปะเท่านั้น ภูเก็ตก็ไปต่อกันเองไม่เกี่ยวกับหล่อน

“โอ... คุณหมอย่ามาแซวคนแก่เลยคะ เตียวถ้าแหม่มเล่นด้วย คุณหมอยะหนานนะคะ”

“หนานไม่กลัวครับ ผมกลัวว่าจะร้อนนะสิ ร้อนๆ ผมชอบนะ ยิ่งร้อนมากก็ยิ่งชอบมาก และชอบที่สุดก็คือร้อนแรง”

“มัวแต่แซวอยู่นั้นแหละคะ ไปเถอะ ป่านนี้คุณบัลย์กับคุณปฐพี เมาแล้วมั้ง สิ่งของเข้าไปตั้งเยอะ”

เจ้าแหม่มทำเป็นเอียงอายพร้อมตุนหลังไวทยให้เดินตรงไปยังห้องคาราโอเกะห้องใหญ่มุมในสุดซึ่งเป็นห้องประจำของเขากับก๊วนเพื่อนซึ่งจะมาใช้บริการทุกคำคืนวันศุกร์ แต่เขายังอดเกาะเกาะเจ้าแหม่มไม่ได้ มือไม้ไม่อยู่สุขจึงโอบเอวเจ้าแหม่มไปพลางๆ เพราะเจ้าแหม่มตรงสเปคเขาพอดีบพอดี

เขาชอบสาวสูงวัยรูปร่าง โอ้ประเภทเด็กอ่อนอันโลก เขาไม่ชอบเลยจริงๆ แต่โบราณว่าไว้ไม่ผิดเลย ‘เกลียดยังงี้มักได้ออย่างนั้น’ แต่... เขายังไม่ได้หล่อนสักครั้ง และไม่คิดอยากจะได้ด้วย แม้ว่าหล่อนจะอ่อนสุดๆ ก็ตาม

“ปล่อยได้แล้วคะคุณหมอ ถึงแม้ไม่ต้องกลัวหลงแล้วคะ”

“หลงทางผมไม่กลัวหรอกครับ กลัวแต่จะหลงรักนะสิ”

“แหม... เวลาไปทำคลอดตัวปากหวานแบบนี้หรือเปล่าคะ”

“แบบนี้ไม่ได้หรอกครับ”

“ทำไมล่ะคะ”

“ก็กลัวแม่วู่วจะหลงรักผมนะสิ”

“ว้าย! คุณหมอ พูดจาน่าตื่นใจเชียว”

เจ้าแหม่มทำที่เป็นดีฝ่ามือบนแผงอกของไวทย์ ซึ่งไวทย์ก็ไวสมชื่อคว่ำฝ่ามือหนีบบีบเบาๆ ก่อนจะนำมาวางทาบบนหน้าอกของตัวเองในตำแหน่งเหนือหัวใจ ดวงตาคมเข้มหวานฉ่ำจ้องแม่มายาวสวยตรงหน้า สายตาสยบใจหญิงส่งออกไป หวังแค่เจ้าแหม่มจะใจอ่อนกับเขาลักๆ

“จะรอวันที่คุณแหม่มใจอ่อนนะครับ”

“แหม่มก็จะรอวันที่คุณหมอหัวใจว่างด้วยค่ะ”

“ตอนนี้ก็ว่างอยู่นะครับ”

“เชื่อก็ออกลูกเป็นวัวแล้วล่ะค่ะ”

“ก็ดีสิครับผมจะได้ทำคลอดให้”

“ว้าย! คุณหมออะ หม่อมไม่ปวดด้วยแล้ว ดีแต่หยอดคนแก่ไปวันๆ ระวังเหอะ ประเดี๋ยวได้กินหญ้าอ่อนๆ ขึ้นมาก็ลืมหญ้าแก่ที่นี้”

“ไม่...”

“อะอะ... อย่าบอกนะคะว่าไม่ชอบหญ้าอ่อน หม่อมฟังแบบนี้มาบ่อยครั้งจนเบื่อแล้วค่ะ แรกๆ ก็บอกแบบนี้ทุกคน พอได้กินครั้งเดียวที่นี้ติดใจจนกินไม่เหลือ”

“ขนาดนั้นเชียวนะหรือครับ”

“ใช่สิคะ ไม่เชื่อกุณหมอคอยดู หรือจะพนันกับหม่อมล่ะ”

“ก็ขึ้นอยู่กับว่าของพนันน่าสนใจแค่ไหน”

“เอาเป็นอะไรดีนะ ตัวหม่อมดีไหมคะ ถ้าคุณหมอได้เคี้ยวหญ้าอ่อนแล้วไม่ติดใจ เชิญมารับหญ้าแก่ไปเคี้ยวได้เลย”

“ผมรับคำท้า”

“กลัวจัง”

เจ้แหม่มหยอดคำโปรยเสน่ห์ ยิ้มเพียงนิดก่อนจะตุนหลังไวทย์เข้าไปในห้องคาราโอเกะ แต่เขาก็กังไม่วายจะคว่ำฝ่ามือของเจ้แหม่มเอาไว้ “สัญญาต้องเป็นสัญญานะครับคุณแหม่ม”

“แน่นอนสิคะคุณหมอ แหม... ได้ผิวเป็นสัตว์แพทย์ก็โก้ใช้หยอกยังงี้แหม่มจะรอคุณหมอมาทำให้ท้องก็แล้วกันนะคะ”

ไวทย์หยอกเข้ากับเจ้แหม่มพ้อหอมปากหอมคอ ก่อนจะปล่อยให้เจ้แหม่มไปบริการลูกค้าคนอื่นต่อ และทันทีที่เขาเปิดประตูห้องเข้าไปก็พบกับสายตาหยอกเย้า 2 คู่มองตรงมา

“อะอะ... เจ้แหม่มนะของผม ห้ามฟุ้งเฟ้อแข่งผมเด็ดขาด เอ็งด้วย ไอ้ป๊อญห้ามแข่งข้าเด็ดขาด”

ไวทย์พูดตลกคออเพราะสายตาของสองหนุ่มใหญ่ที่มองเจ้แหม่มไม่ต่างจากเขาเลย ก็เพราะรสนิยมเดียวกันถึงได้คบกันเป็นเพื่อนอย่างยาวนาน และก็อยู่มานานจน 30 ปีเลยก็ยังไม่มีการคิดจะมีเมียเป็นของตัวเอง เพราะถือคติว่า ‘ลูกต้องได้แม่ที่ดีที่สุด’

แต่ที่ไหนล่ะ ที่ว่าดีที่สุด ที่นี้ ที่โน่น หรือว่าที่บ้านของเขา คิดแล้วก็ถอนใจ ทрудตัวลงนั่งในตำแหน่งที่ว่างอยู่ แต่ก็ต้องมาสะดุดเพราะเสียงทุ้มหยอกเย้า

“แหม... ทำเป็นหวงก้าง ไหนว่าที่บ้านมีหญ้าอ่อนไฉน จะมาสนอะไรก็หญ้าแก่แถวนี้”

ไวยทย์วัดสายตาเครียดๆ มองปุรณ หนุ่มใหญ่หน้าหล่อคมเข้ม และรวยเป็นอันดับ 1 ของอำเภอ เขาลืมไปว่าในห้องคาราโอเกะนี้ คนด้านนอกมองไม่เห็นคนด้านใน แต่คนด้านในมองเห็นคนด้านนอกตลอด และ 2 พี่น้องคงเห็นเขาก็อร่อยกอดกอดกับเจ๊แหม่มหมดแล้ว ปุรณส่งรอยยิ้มเย้าเขาก่อนจะหันไปถามญาติผู้น้อง

“หรือว่า... เราจะไปกินหญ้าอ่อนของนายไวยทย์ดี ว่าไงป๊อ”

ป๊อหัวเราะร่วน ตามองเพื่อนจับสังเกต “พี่ปุรณถามเจ้าของหญ้าอ่อนก่อนนะ ดูหน้าไอ้หม่อมมันซี หน้าแบบนี้มันหวงก้างชัดๆ แหม... ทำมาเป็นกลุ่มที่พี่สาวเอาหญ้าอ่อนมาฝากไว้ ที่แท้เอ็งก็กังวลใจว่าจะกินแบบไหนมากกว่ามั้ง จะเสืมนิดเสืมน้อย ชิมวันละน้อย เขาจะวันละนิด หรือจะกินทีเดียวแบบถอนรากถอนโคนไปเลย”

“พูดมาก่อน่า ซ้ายยังกลุ้มๆ อยู่”

ไวยทย์ทำหน้าที่เชิงกระแทกตัวพืงพนักโซฟา คว่ำแก้วเปล่าที่คงเป็นของเขาขึ้นมาใส่น้ำแข็งแล้วก็เติมเหล้าลงไปก่อนจะกระดกเข้าคอเร็วๆ นั่นคืออาการของคนใช้น้ำเมาดับทุกข์ชัดๆ แต่ที่เขาเป็นอยู่มันทุกข์จริงไหม ทุกข์เพราะสิ่งที่เป็น หรือว่าทุกข์จากการไม่ยอมรับความจริง

“เอ็งจะมากลุ้มทำไมวะ หนูน้อยเธอก็น่ารักดี และถ้ามันจะเป็นอย่างที่ว่าอยากให้เป็น ก็ไม่เห็นจะเป็นอะไรนี่หว่า เอ็งก็ไม่ได้มีผู้หญิงที่ไหนซุกซ่อนอยู่ เมียเป็นตัวเป็นตนก็ไม่มี เมียเก็บเมียเล็กเมียน้อยก็ไม่มี ก็มีแต่ที่นี่ เสียวเสร็จแล้วก็แยกทาง แล้วเอ็งจะกลัวอะไรวะ เป็นหมอวว์ได้เมียเป็นว่าที่หมอวว์เหมือนกันก็ได้อยู่แล้ว ประเภทผิวหาบเมียบอน ทำงานส่งเสริมกันจะได้เฮงๆ รวยๆ และเอ็งก็จะได้มีโมเมนต์หวานๆ ในฟาร์มม้า ฟาร์มหมู คอกวัว อูย... บนกองฟางนี่ ซ้ายอยากสุดๆ”

ไวยทย์มองเพื่อนที่ทำท่ากอดตัวเองสั่นสะท้านอึดน้อยอึดใหญ่ ก่อนจะกดเลือกเพลงบนจอมอนิเตอร์ไปด้วย ไม่สนใจว่าเขาจะโกรธ

มากแค่ไหน ก็แห้งละ เขาไม่เคยโกรธปดีย์ได้สักครั้ง เพราะคำหยอกเย้าของเพื่อนนั่นคือรู้ใจ

เขากับปดีย์เป็นเพื่อนกันตั้งแต่เรียนมัธยมจนแยกย้ายกันเมื่อเรียนมหาวิทยาลัย เขาสอบติดสัตวแพทย์ ส่วนปดีย์สอบติดบริหาร แต่ไปๆ มาๆ เขากลับโคจรมาพบกับปดีย์อีกครั้ง เมื่อปดีย์เป็นทายาทของฟาร์มปศุสัตว์ที่เขาดูแลอยู่ รวมทั้งฟาร์มวัวของปฐมนด้วย

ความสนิทสนมนั้นไม่แค่แต่ปดีย์กับปฐมน แต่เขาสนิทสนมไปถึงพ่อแม่ของทั้งสองคนด้วย เพราะพ่อแม่ของปดีย์รู้จักกับพ่อแม่เขามานานหลายปี แต่ท่านกลับเห็นแย้งกับสิ่งที่พ่อแม่เขาคิด พวกเขาทำตามใจไม่ว่าลูกจะเลือกเรียนอะไร แต่พอกับแม่ของเขาไม่พอใจที่เขาเลือกเรียนสัตวแพทย์ ท่านอยากให้เขาเรียนหมอรักษาคนมากกว่า เพราะเรียนหนักพอกัน จบมาทำงานพ่อแม่ก็มีหน้ามีตา แต่เขาไม่ชอบ เขาอยากเป็นหมอรักษาสัตว์ เขาชอบอยู่กับสัตว์ สัตว์ไม่พูดมากให้น่ารำคาญ แล้วก็ไม่นินทาว่าร้ายใครด้วย

แต่ก็นั่นแหละจะมีพ่อแม่ที่ไหนที่จะยินดีเมื่อลูกไม่ยอมสานต่อกิจการโรงแรม 5 ดาวของครอบครัว ซึ่งตรงนี้พอกับแม่ของปดีย์ก็ทราบเรื่อง เพราะท่านปรับทุกข์ให้กันฟังเสมอ

แต่พ่อแม่ของบ๊อยกลับคิดต่าง ท่านมักเอ่ยชมเขาเสมอว่าเป็นคนหนุ่มไฟแรงมีอุดมการณ์แน่วแน่ ทั้งที่ต้องขัดใจพ่อแม่ เพราะอาชีพที่เขาเลือก เมื่อจบออกมาก็อาจหางานยากเพราะเป็นงานที่กินอุดมการณ์ เงินเดือนไม่ได้สูง เพราะเหตุนี้ท่านจึงรักและเอ็นดูเขาไม่ต่างจากลูกชาย ดังนั้นเมื่อเรียนจบท่านจึงเสนอให้เขามาเป็นสัตวแพทย์ประจำฟาร์มปศุสัตว์ของครอบครัวในทันที รวมทั้งยังแนะนำเขาให้กับฟาร์มของปริญอีกด้วย

แต่เขาก็ทำสิ่งขัดใจพ่อแม่มากขึ้นไปอีก เพราะนอกจากจะเป็นสัตวแพทย์ประจำฟาร์มของปริญกับบ๊อยแล้วนั้น เขายังอุทิศตัวให้กับสัตว์ป่าน้อยใหญ่ เพราะอำเภอที่เขาอยู่ยังถือว่ามีป่าไม้ค่อนข้างอุดมสมบูรณ์ สัตว์ป่าจึงมีมาก เมื่อเจ้าหน้าที่ป่าไม้แจ้งเข้ามาว่ามีสัตว์ป่าบาดเจ็บ หากเขาสะดวกหรืออยู่ใกล้ก็จะรีบไปโดยด่วน เรื่องลำบากไม่ว่าจะหนักหนาแค่ไหนเขาก็ไม่เคยท้อเพราะถือว่านั่นคือสิ่งที่เขาเลือกทางเดินเอง แต่ตอนนี้เรื่องที่สร้างความหนักใจสุดๆ กลับเป็นเรื่องของครอบครัว

เพราะจู่ๆ ‘วิเวียน’ พี่สาวของเขาก็พาลูกติดของสามีมาฝากให้ฝึกงาน โดยบอกว่า ‘หนูน้อย’ เด็กสาววัย 18 ปีนั้นกำลังจะเข้าเรียน

ต่อในคณะสัตวแพทยศาสตร์ ทั้งวิเวียนและ ‘พีโนต์’ สามีจึงอยากให้ลูกได้เรียนรู้งานจริงๆ ก่อนจะเริ่มเรียน ก็เลยส่งให้มาอยู่กับเขา หวังว่าการทำงานจริงจะทำให้ลูกสาวมีความเข้าใจเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น และอาจตอบตัวเองได้ว่าชอบหรือไม่ชอบการเป็นหมอรักษาสัตว์กันแน่ เพราะหากไม่ชอบจะได้เปลี่ยนใจทัน เขาจึงจำใจรับหนูน้อยมาอยู่ด้วย เพราะเสี่ยงคำขอร้องของวิเวียนไม่ได้

สุดท้ายจึงต้องมานั่งกลุ้มใจอยู่แบบนี้ เพราะหนูน้อยไม่ใช่เด็กสาวซี้รักหรือเป็นเด็กวัยกำลังโต แต่หนูน้อยโตเกินตัวโตมากๆ ทั้งโตและมโหฬาร จนเขาแทบจะอดใจไม่ได้หลายต่อหลายครั้ง ทั้งยังต้องอยู่ใกล้ชิดกับหนูน้อยทั้งวันทั้งคืน แค่อัปดาห์ที่ผ่านมา สติสตั้งเขาก็ปั่นป่วนไปหมด จะหลับจะตื่นก็เห็นแต่ริมฝีปากเผยอหน่อยๆ เต้าล้นทรวง ความอวบอืด เอ็ม... น่ากิน น่าลงลิ้นเลียไล่ไปทุกสัดส่วน

เด็กสาวอวบอืด ผิวขาวอมชมพู เอียงใบหน้าไว้แต่เพียงสามองเขาด้วยความสงสัยใคร่รู้ตลอดเวลา ทว่าความไร้เดียงสาของหล่อนกลับกลายเป็นแรงยั่วเข้าให้เขาเพิ่มความใคร่ในตัวหล่อนเพิ่มขึ้นๆ

ทุกวีรกรรมที่หล่อนทำหากมองแบบโลกสวยวิ่งอยู่กลางทุ่งหญ้า
สะวันนาหรือทุ่งลาเวนเดอร์ ก็ต้องมองว่านั่นคือความไร้เดียงสาของ
เด็กสาวที่กำลังก้าวผ่านจากวัยสาวน้อยไปเป็นสาวรุ่นเต็มตัว

ทว่าหากมองแบบสายหีนจัตหนักก็มองว่านั่นนะฮ่อยขัดๆ แล้ว
ใครจะไปทนได้ เขาคนหนึ่งแหละที่ทนไม่ได้ แล้วจากนี้ไปอีก 2 เดือน
กว่ามหาวิทยาลัยจะเปิดภาคเรียน เขาจะทนอยู่กับหล่อนแบบมี
ระยะห่างตลอด 24 ชั่วโมงได้ยังไง

เขามีเลือดดีมีเนื้อ แข็งไปทุกส่วน ไม่ใช่พระอิฐพระปูน รวมทั้ง
หล่อนก็ไม่ใช่ภาพวาดหรือรูปปั้น แต่หล่อนสาวสวยแต่งตั้งไปทั้งร่าง แม้
พยายามห้ามใจว่านั่นคือลูกสาวของพี่เขย แต่เขาจะทนได้สักกี่น้ำล่ะ...

ใช่... สักกี่น้ำ น้ำเดียวเขายังไม่ได้ซึม

“เอาใจล่ะไอ้เสือ นี่เครียดจนอยู่ไม่ติดบ้านเลยรีไร เป็นเอามาก
นะเนี่ย”

ไวยทย์เหลือบตามองปัดย์ที่เฝ้าเขาไม่เลิก ก่อนจะสาดเกล้าเข้า
ปากหมดแก้วจากนั้นก็คว้าขวดมาเติมลงอีก

“เฮ้ยๆ ไม่พูดไม่จา แต่แตกไม่ยั้ง นี่เอ็งมีแผนอะไรเปล่าเนี่ย”

“แผนอะไรวะ”

“อ้าว... ก็แผนทำเป็นเมาแล้วปล้ำสาวไง”

“เฮ้ย! ไอ้บ้าปัดย์ ข้าไม่คิดทำแบบนั้นหรอก”

“อ้อ... เอ็งมันชอบแบบรู๊ตว ไม่ชอบแบบเมาๆ”

“ไอ้ห่าปัดย์ พี่บูรณ์ช่วยผมด้วย ไอ้บ้าปัดย์มันแกล้งผม”

น้ำเสียงอ่อนใจพูดกับบูรณ์ แต่ที่เห็นคือบูรณ์ส่ายหน้ายักคิ้ว ให้ปัดย์แบบเห็นด้วยว่าเขาเป็นเอาจริงๆ นั้นทำให้เขายิ่งท้อ เพราะแม้แต่บูรณ์ก็ไม่ช่วยเขาคิด

“แม้แต่พี่บูรณ์ก็เห็นด้วยกับมันเหรือ”

พี่ชายของเพื่อนทำเสียงขำขันเขาในลำคอ นั้นทำให้เขาสาดเหงื่อเข้าสู่ลำคออีกแก้ว

“พี่ไม่ได้เห็นด้วยกับเจ้าปัดย์ แต่เอ็งมีอะไร เอ็งก็พูดออกมา ไม่ใช่เรื่องที่เอ็งจะมานั่งเครียดนั่งกลุ้มอยู่แบบนี้ เสียเชิงหนุ่มใหญ่ใจสปอร์ตหมดวะ ว่าไง... สรุปว่าเอ็งอยากจะกินเต็กมันหรือเปล่า”

ไวยาทยยังคงหน้าเครียด เหลือบตามองพี่ชายเพื่อนนิตเดียวก่อน
จะกระดกเหล้าไม่ยั้ง ผิดกับตอนที่ก่อร่อก้อดึกเจ้าหมวยเป็นคนละคน

“นี่เอ็งคิดอยากกินเด็กมันจริง ๆ ไช้มัย”

“โห... อย่างนี้ยังต้องถามอีกหรือพี่ปฐณ์ ดูมันสิ กระดกเอาๆ
แบบนี้ นี่คงกะเมาแล้วทำอะไรไม่คิดมั้ง”

สายตาของไวยาทยที่มองบ่งบอกว่าเอาเรื่องเต็มที่ บัณฑิตยัมส่าย
หน้าก่อนจะกดเล่นเพลงที่เลือกเอาไว้พร้อมกับหันไปบอกปฐณ์ “อย่า
ไปสนใจมันเลยพี่ มันอยากเมาก็ให้มันเมาไป เราร้องเพลงกันดีกว่า
เอ้า! เอาไปคนละตัว”

บัณฑิตยยื่นไมโครโฟนอีกตัวให้ปฐณ์ และวางอีกตัวไว้บนโต๊ะ
ตรงหน้าไวยาทย แต่แค่อินโทรเพลงขึ้นไวยาทยก็หันมามองตาเขี้ยว เพราะ
นั่นมันเพลง ‘เด็กมันยั่ว’ ของพี่ยอดรัก สลักใจ

แน่นอนว่าบทเพลงนี้หนุ่มเต็มวัยใจกระล่อนอย่างพวกเขาชอบ
มาก เพราะเป็นเพลงโปรตที่ต้องร้องทุกครั้งเมื่อมาเยือนที่นี่ แต่ตอนนี้
ไม่อยากฟังวะ ไวยาทยเอื้อมมือคว้ารีโมทกดปิดทันที

“เฮ้ย! อะไรวะไวยาทย ข้าจะร้องเพลง”